

Sprawozdanie

komisyi budżetowej o przekazanych Wydziałowi krajowemu do zbadania petycyach gminy Dolina i Pogorska Wola.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą Wysokiego Sejmu z 24. listopada 1889 (LW. 55.532) zostały Wydziałowi krajowemu przekazane do zbadania i zdania sprawy dwie petycy, a mianowicie:

I. Gminy Dolina o przyjęcie na fundusz krajowy kosztów leczenia i utrzymania Chany Fleckmann w kwocie 2.172 zł. 30 ct. w. a.

II. Gminy Pogorska Wola o pokrycie z funduszu krajowego kosztów utrzymania w Budapeszcie i przewiezienia ztamtąd Katarzyny Bednarzówny w kwocie 82 zł. 49 ct. w. a.

Wywiązując się z tego polecenia, Wydział krajowy zdaje sprawę jak niżej:

Ad I. Chane Fleckmann leczoną była cztery razy w trzech szpitalach budapeszteńskich kosztem 2.172 zł. 30 ct. w. a. a mianowicie: w czasie 1) od 4. lutego do 31. grudnia 1868, 2) od 1. stycznia do 4. lutego 1869, 3) od 5. lutego 1869 do 14. lipca 1872, 4) od 15. lipca „872 do 28. marca 1877.

Na wniosek kr. węg. Ministerstwa spraw wew. z 22. września 1870 L. 12.077 wydało c. k. ministerstwo spraw wewnętrznych rozporządzenie z d. 27. września 1870. L. 13.047, ażeby narosłe w szpitalach austriackich koszta leczenia chorych przynależnych do Węgier wykazywano do zwrotu corocznie a najdalej w ciągu roku następnego, w przeciwnym bowiem razie musiano odmówić zwrotu za późno wykazanej należności.

Wydział krajowy polecił zarządom szpitali zastosować się do treści tego rozporządzenia ministeryalnego, pewny, że i zarządy szpitali węgierskich przestrzegają będą przepisów powyższych przy sposobności leczenia tamże tutejszo krajowców. Tymczasem zarządy szpitali, w których Chane Fleckmann leczoną była w czasie od ad1) do 3) (jak wyżej) dopiero po upływie trzech lat zawiadomiły Wydział krajowy o przyjęciu tej chorej na kuracyą i przedłożyły rachunek, przeto w myśl powyższych przepisów odmówił Wydział krajowy wręcz (LW. 946/72) przyjęcia tych kosztów leczenia, nie wdając się nawet w sprawdzenie, czy przynależność tej chorej do Galicji jest udowodnioną.

Zwłokę tę w zawiadomieniu Wydziału krajowego o przyjęciu chorej na kuracyą usprawiedliwiło wprawdzie węg. Ministerstwo spraw wewnętrznych (LW. 517/73) tą okolicznością, że przynależność chorej nie mogła być przez dłuższy czas sprawdzoną, lecz znowu odmówił Wydział kraj. zapłacenia przypadającej na fundusz krajowy części kosztów leczenia Chany Fleckmann, ponieważ i teraz przynależność tej chorej do Galicji nie była jeszcze stwierdzoną.

Tymczasem zapłaciło węg. Ministerstwo spraw wewnętrznych szpitalom budapeszteńskim wszystkie koszta leczenia Chany Fleckmann i udało się o zwrot tych kosztów do c. k. Namiestnictwa we Lwowie, które nas o tem zawiadomiło (LW. 38438/87), dodając zarazem, że koszta te od rodziny leczonej nie mogą być ściągnięte i że chorej przyznano prawomocnem orzeczeniem władz politycznych przynależność do Doliny.

Gdy następnie c. k. Namiestnictwo przysłało Wydziałowi krajowemu (LW. 54.485/88) udokumentowany rachunek kosztów leczenia Chany Fleckman, rachunek ten został sprawdzony na kwotę 2.172 zł. 30 ct., z czego przypadło na fundusz krajowy 1.444 zł. 51 ct., a na gminę miasta Dolina, jako gminę przynależności 727 zł. 79 ct. jako połowę kosztów leczenia za czas od 5. marca 1869 do 15. lutego 1875 r., w którym to czasie obowiązywała ustawa krajowa z 3. grudnia 1868 (Nr. 29 Dz. u. kr.) nakładająca na gminę przynależności obowiązek ponoszenia połowy kosztów leczenia swoich przynależnych.

Dlatego przesławszy c. k. Namiestnictwu całą kwotę 2.172 zł. 30 ct. w. a. udał się Wydział krajowy równocześnie do c. k. Starostwa w Dolinie z prośbą o ściągnięcie od gminy Dolina, jako gminy przynależności Chany Fleckman kwoty 727 zł. 79 ct. w. a.

Na taką też kwotę 727 zł. 79 ct. dostała gmina Dolina „kartę upominającą od c. k. urzędu podatkowego w Dolinie (jak załącznik 3 petycji).

Ad. II. W sprawie petycji gminy Pogorska Wola co do kosztów utrzymania w Budapeszcie i przywiezienia do Galicyi Katarzyny Bednarzównej udał się Wydział krajowy (LW. 16.010/89) do c. k. Starostwa w Tarnowie z prośbą o wyjaśnienie tej sprawy, ponieważ takowa w Wydziale krajowym traktowaną nie była, jako należąca ściśle do kompetencji władz politycznych.

C. k. Starostwo w Tarnowie przedstawiło tę sprawę (LW. 23.150/90) jak następuje:

Katarzyna Bednarzówna była utrzymywana przez budapeszteńską gminę w czasie od 11. listopada 1887 do 15. września 1888 r. kosztem 61 zł.

Gdy przynależność Bednarzównej została stwierdzoną, zawiadomiło o tem c. k. Starostwo w Tarnowie magistrat w Budapeszcie.

W odezwie do Wydziału kraj. wystosowanej (LW. 23.150/90) podnosi c. k. Starostwo okoliczność, iż koszta utrzymania mogły być być mniejsze, gdyby magistrat budapeszteński był zaraz po zawiadomieniu o stwierdzeniu przynależności zawezwał gminę Pogorska Wola do odebrania Bednarzównej, tymczasem uczynił to dopiero po upływie pięciu miesięcy.

Gmina uprosiła magistrat budapeszteński, ażeby na rachunek gminy odesłał pod konwojem Bednarzównę, z czego urosły dalsze koszta przewiezienia 21 zł. 49 ct. Ponieważ Bednarzówna nie była leczoną w żadnym szpitalu powszechnym, lecz ledynie utrzymywaną na obczyźnie, przeto koszta te jak również koszta przewiezienia winna w myśl postanowień ustawy o przynależności z dnia 3. grudnia 1863 r. (Dz. u. p. Nr. 165) ponieść za ubogą Katarzynę Bednarzównę gmina Pogorska Wola, jako gmina przynależności. Przedstawiwszy w ten sposób cały stan rzeczy, komisya budżetowa wnosi:

„Wysoki Sejm raczy to sprawozdanie Wydziału krajowego do zatwierdzającej przyjąć wiadomości“.

Przewodniczący :

Stanisław Badeni.

Sprawozdawca :

Marchwicki.